

GYERGYÓI ÚJSÁG

A MAGYAR PÁRT PROGRAMJA ALAPJÁN.

Előfizetési árak:

Egy évre 200; félévre 100; negyedévre 50 Lei

Hirdetések milliméter díjszabás szerint.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelősszerkesztő:

Dr. SÁNDORY MIHÁLY

Kiadó laptulajdonos:

MÁRK ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Regele Ferdinand-ut 33. sz. (Sándory-ház.)

Szerkesztőségi órák mindennap d. u. 2—3-ig.

Telefon: 14.

Szenátoraink és képviselőink aktivitása.

A csiki szenátorok és képviselők Kolozsvárt szeptember 24-én megjelentek Moldován Valér dr. erdélyi tartományi igazgató előtt és több ügyben kérték azonnali intézkedését és pedig:

A szept. 22-én Karcfalván történt tüzvész károsultjai részére gyorssegély kiutalását kérték. Moldován miniszter megígérte, hogy azonnal táviratilag kér intézkedést Bukarestben a belügyminisztériumtól, javaslatot téve a segély összegére nézve is. Willér képviselő azonban Bukarestben napok óta hiába tudakozódik a belügyminisztériumban a távirat felől, mert az még oda nem érkezett meg. A csiki parlamentárok azért újabb távirati kérréssel fordultak Moldován tartományi igazgatóhoz.

A karcfalvi róm. kath. óvoda bezárása miatt az egyházközség írásbeli panaszát nyújtották be és azonnali intézkedést kértek a törvénytelen megszüntetése érdekében. A tartományi igazgató a csiki szenátorok és képviselők jelenlétében írásban utasította az illetékes ügyosztály főnökét, hogy a csikmegyei tanfelügyelő jogtalan intézkedését semmisítse meg, de még ez nem történt meg. Ugyanakkor előtárták azt is, hogy a csomafalvi iskolai beiratásoknál sok visszaélés történt, sőt az állami iskola igazgatója egy szülőre revolverrel reá is lőtt, amiért azonnali felfüggesztését és megtorlást követeltek.

A rendkívül súlyos viszonyokra való tekintettel kérték továbbá új állami iskolák és óvodák létesítésének mellőzését, mert ezeknek dologi terhei a községi kiadásokat jelentékenyen növelik, azonkívül az adóbehajtásnál méltányos halasztások engedélyezését, valamint az őszi hadgyakorlatok alkalmával a lovak és járművek rekvirálásánál előforduló erőszakosságok ellen előzetes védelmet és a törvény betartását.

Szept. 30-án, Csikszeredában Starac Hugo közigazgatási vezérfelügyelő tartott vizsgálatot ama panasz ügyében, melyet a csiki szenátorok és képviselők a Nemzetek Szövetségéhez ez év május havában nyújtottak be a békási románok által múlt évben erőszakkal elfoglalt legelők visszaszerzése iránt. A vezérfelügyelő felhívására a parlamentárok részletes írásbeli előterjesztésbe foglalták eme ügynek minden mozzanatát. Ugyanakkor előtárták a Csikszenttamáson és Szentmártonon a csendőrök által elkövetett visszaéléseket és az erre vonatkozó panaszt részletes adatokkal ellátva írásban is átadták. A vezérfelügyelő a vizsgálatot már meg is indította.

Magyar Pártunk

állandó választási izgalmaknak van kitéve, amelyről gondoskodik az új közigazgatási törvény is, amely az örökös felebezésekre való alapos, és nagyobbbrészt alaptalan, tisztán csak politikai célokat szolgáló alap- és indok szolgáltatásával állandó izgalomban képes tartani a polgárságot.

Gyergyószentmiklós város polgársága e hó 27-én újból választ s már is észlelhetők azok a harcok, melyek egy ilyen választás alkalmával rendszerint járnak szoktak.

Ezeknek az izgalmaknak közepette hallani lehetett és lehet elszólásokat, vádak, amelyek a Magyar Pártot érik s amely vádaskodások alaptalansága, s már maguk az ilyen megnyilatkozások alkalmasok arra, hogy az igaz érzésű emberekben szomorúságot és elkedvetlenedést váltsanak ki.

Tisztában vagyunk vele, hogy amíg Magyar Pártunk fennáll, s idáig is amíg jeleni helyzeti pozícióját elfoglalta, vád és szemrehányás mindig is fogja őt érni. Azzal is tisztában vagyunk, hogy ezekre a vádakra a jelenlegi kétségbeejtő gazdasági helyzet még több alapot nyújt, mert hiszen olyan a tömeg lélektana, hogy minden nyomorúságára bűnbakot keres, amint az láttuk a világháború elvesztése alkalmával gróf Tisza István tragikus sorsában, akinek ártatlanságát csak az utókor tudta nyilvánvalóvá tenni.

A néphangulatnak ezt a megnyilatkozását már mint egy adottságot kell, hogy vegyük, amellyel számolnunk kell.

Mindazonáltal mélyen elkeserítő az a tudat, hogy népünk bűnbakot jelenlegi helyzetéért Magyar Pártunkban keres.

Hiszen nap-nap után tapasztalhatjuk, hogy nehéz sorsunkban elsősorban a mindenkori kormányokat kellene támadnunk és felelősségre vonnunk, akiről országunk egész népe megállapította már, hogy legnagyobb részben az ők bűnös és hozzá nem értő gazdálkodása okozta a mai rettenetes helyzetet, s amelyről ma is meg lehet állapítani, hogy kormányonmaradásukért, tehát a hatalomért, mindenre képesek, s úgy a kormányok, mint az egyes pártok legnagyobb energiájukat nem népük szenvedéseinek enyhítésére, hanem a hatalomról való egymás leráncigálására pazarolják el.

Magyar Pártunk ebben az értelemben nem lehet politikai párt, mert hiszen kormányrajutási eshetőségei sohasem is voltak és nem is lesznek. Épen ezért Magyar Pártunk összes erejét kisebbségi népküzdemeinkre kell, hogy irányítsa, mely küzdelemnek annyi keserve, annyi sokoldalúsága

van, hogy azokat reparálni nem tíz év, hanem évtizedek kellenek. Ha tehát eredményt, kézzel foghatót, mint amilyeneket mi tőlük várunk, nem is érnek el oly mértékben, mint ahogyan azt mi várnánk, nem szabad ezt az ők terhükre írunk, hanem a körülményeknek, amelyek között ez a kisebbségi harc lefolyik.

Magyar Pártunk tevékenységét ebből a látszögből megítélve nem kézzelfogható eredményesség szempontjából kell tehát megítélnünk, hanem abból a szempontból, hogy megvolt-e bennük az akarat az értünk való küzdelemre, terheli-e őt bűnös mulasztás a tevékenységben vagy sem.

Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy Magyar Pártunk feletti mindenkori kritikára való jogunkról lemondunk. Kritizálni tetteit nemcsak jogunk, hanem kötelességünk is.

Azonban Magyar Pártunkat nem képviselőink és szenátoraink teszik ki, hanem Magyar Pártunk az egész erdélyi magyarság az ő összes gazdasági és erkölcsi tőkéjével együtt; Magyar Pártunk a mi magyar szivünk, lelkünk, élő magyar lelkiismeretünk, egész magyar lényünk minden megnyilatkozása. — Kritika tehát legfeljebb azokat érheti, akik pártunk nevében úgy itt alant, mint fent, eljárnak, de nem érheti soha, a mi magyarpárti egységünket. — Magyar Pártunk magyarságunk egy szimbóluma kell, hogy legyen, amelyet beszennyezni sem egyeseknek, sem népünknek nem szabad, aki pedig ezt megteszi, azt ki kell közöszíteni sorainkból.

A közlő tanácsválasztás alkalmából jelen sorainkat figyelmébe ajánljuk minden igaz magyar testvérünknek. Figyelmébe ajánljuk azért is, hogy nehogy a bekövetkező személyi elmentések visszaháruljanak kellemetlen következményeiben Magyar Pártunkra, mint ahogyan az a multkori választás alkalmával is megtörtént.

Végre emelkedjünk már arra az eszmei magaslatra, hogy mindenikünk egyéni érdekénél elsőbb a köz érdeke s ezen érdekek között is Magyar Pártunk, magyar mivoltunk érdeke.

Jegyezzék meg jól maguknak azok, akik egyéni érdekekből, hiúságból nem tudják alávetni magukat a közérdeknek, bármilyen hangos szóval is kürtöljék világgá örökösen az ők megdönthetetlen magyar mivoltukat, magyarságunkkal szemben százszorta nagyobb vétet követnek el, mint hogyha megmaradtak volna az ők elhatározottságaik között.

A tanácsjelöléseknek tehát ebből a szempontból kell megtörténniök, s hogyha mindenki erre a magaslatra emelkedik fel, jelölő és jelölt, akkor nem kell féltünk, hogy Magyar Pártunk egysége és tisztasága csorbát szenved.

Az erdélyi magyarság gazdasági ujjszervezése.

Irta: Dr. Csibi Andor ügyvéd.

I. Rész.

Az erdélyi szászág gazdasági és pénzügyi berendezkedésének új irányelvei.

Soha sem volt olyan aktuális ez a kérdés, mint épen most. Az egész erdélyi magyarság egyformán leszegényedve néz a mind rosszabb kilátásokkal biztató jövő elé, amely silány jelen és még silányabbnak ígérkező jövő szinte veszedelmes kilengésben törhetett volna utat magának a gyergyói nyomor-megmozdulásban.

Ismerve az egész erdélyi magyarság lassu elsorvadásának okait, s mint közvetlen szemlélője a gyergyói inségmozgalomnak, megállapítottam azt, ez a mozgalom az eladósodottságnak és a létmentésnek egy valamiféle radikális megoldását kívánja. A lényeg itt a radikálison van, mert, hogy ez a forma miben fog megnyilvánulni, azt már nem keresi, azt a kormányra és a bankokra bizzza.

Egy ilyen radikális forma, mint amelyet sokat emlegettek a gyergyói gyűléseken, az lenne, hogy a bankok az eddig fizetett magas kamatokból egy bizonyos százalékon felüli részt számítsanak be tőketörlesztésbe.

A napokban egy tanulmányutról jöttem haza az erdélyi szászág gazdasági és kulturális központjából, Nagyszebenből, amely tanulmányutam után teljesen új kialakulásban látom a mai gazdasági, különösen a székely nyomort és új látószögből ítélem azt meg nem az elmúltakra nézve, hanem inkább a jövő kialakulása szempontjából.

Azokból az előadásokból, melyeket a szászág gazdasági és pénzügyi megszervezettségéről hallottunk, mindjárt az első pillanatban megállapíthattuk, hogy az erdélyi szászág korán felismerte háboru utáni gazdasági és pénzügyi helyzetét; tiszta szemmel és világos aggyal belátta, hogy talpraállása tekintetében másra nem támaszkodhatik, mint csupán önmagára, a széles néprétegekre, és mindjárt 1920-ban meg is kezdte önszegélyező akcióját, amelyet „Selbsthilfe”-jével kapcsolatosan rövid idő alatt már egész népmozgalommá fejlesztett ki.

Ez a maga önszegélyezése igaz, hogy a nagy német nép hasonló példájára fejlődött ki, és hogy az erdélyi szászág tényleg a helyes alapra fektette le mostani gazdasági és pénzügyi életét, bizonyítják azok a szép eredmények, amelyeket idáig is elértek.

Az erdélyi szászág mindenekelőtt azon alapvető ténymegállapítást rögzítette le, hogy a világháboru után pénzügyi szervei csakis profit és dividenda politikát folytattak, amely politika magas kamatai folytán alkalmas volt a nép széles rétegeinek a teljes tönkretételére s végeredményben a szász nép lassu elsorvasztására. Ezzel szemben a szász ifju nemzedék felállította azt a tételt, hogy minden legkisebb vagyonegység egyúttal a szász nép egyetemének is vagyonát képezi, amelynek fenntartása csakis nemzeti alapon történhetik. Eszerint tehát minden gazdasági és pénzügyi berendezkedésének elsősorban nemzeti célokat kell szolgálnia és csak azután jöhet számításba a profit és a dividenda. Így a profitot és a dividendát is nemzeti célok szolgálatába állította be olyformán, hogy minden tőkésnek áldozatot kell hoznia a szászág egyetemének érdekében, lemondva a nagyobb profit és dividendáról, amelynek kihatása az olcsóbb kamatozású kölcsönökben kell realizálnia.

Második megállapítása a szász ifju nemzedéknek az volt, hogy egész gazdasági és pénzügyi politikáját a szász nemzeti erkölcsre kell alapítania azzal a politikával szemben, mely a pénznek nem ismeri sem a szagát, sem a nemzeti színét. Ezzel az internacionális tőkepolitikával szemben tehát felvette a harcot tisztán nemzeti és erkölcsi alapon, s valóságosan népmozgalommá kifejlesztett rendszerével legelső sorban is a népi öntudat, a nemzeti érzés és a szász népi erkölcs fejlesztésével iparkodott céljait elérni.

Ezen népi mozgalom érdekében kezdte kihangsúlyozni, hogy „az ember felette áll a tőkének”, hogy „csak az várhat segítséget a köz-től, aki elsősorban ő maga is segít a közösség-

nek”, hogy „egy van az egészért és az egész az egyért”, hogy „minden anyagi tőke helyett többet ér az erkölcsi tőke”, hogy „minden közérdekű munkának legalább egyötöde ingyen munka kell, hogy legyen” stb. stb.

A gazdasági életben, különösen pénzügyi téren, ez a faji öntudat és közérkölcserősítése, ez a nemzeti öncéluság nem idegen előttünk, hogyha a magyar imperium alatti kisebbségek gazdasági és pénzügyi politikájára visszatekintünk. Ezt a politikát folytatták az erdélyi románok legnagyobb pénzintézetük, az Albina utján, a szászok pedig majdnem minden pénzintézetük révén, amelyek akkor is és most is tiszta jövedelmük igen tekintélyes százalékát fordították és fordítják gazdasági és kulturális célokra, amely összeget levonva a részvényeseknek járó dividendából, nem fordult még elő egyetlen egy eset sem, hogy emiatt a részvényesek elégedetlenkedtek volna. S mindezen eredmény mellett ott volt a másik nemzeti öncéluság: lehetőleg a legkisebb kamatozású kölcsönökkel ellátni saját fajtestvéreiket.

A román pénzintézetek nemzeti öncéluságának igazolására csak azt a példát hozom fel, hogy meglepett most, mikor a nagyszebeni Astra kulturális intézményüket, muzeumukat megtekintettük, hogy az alapítók névsorában ott lát-tam öt-hat román pénzintézetet.

Az erdélyi szászág az elvesztett világháboru után, amely ugy erkölcsi, mint anyagi javait majdnem teljesen elpusztította, még fokozottabb mértékben kifejlesztette gazdasági és pénzügyi politikájának ezt a nemzeti öncéluságát, s „Selbsthilfe”-jében odáig ment, hogy csakis szász nemzetiségű fajtestvéreinek bocsát rendelkezésére olcsó kölcsönöket.

Nálunk, magyaroknál azért nem láttuk gazdasági és pénzügyi téren ezt a faji öncéluságot, mivel a világháboruig többségi nemzet voltunk, s ha valahol a kötél szakadt, ott volt mindjárt az államhatalom a maga mankóival, melyekkel a hónunk alá nyult. Ez a rendszer, habár kényelmesebb és kellemesebb volt, mindazonáltal kisebbségre hatott faji öntudatunk és erőfelfejtésünk kifejlesztésére.

Most azonban egészen más a helyzet s hogyha magam elé idézem a köznapokban Nagyszebenben a szász gazdasági és pénzügyi és kulturális intézmények megismeréséből leszűrt tanulságokat, szomorú szívvel kell megállapítanom, mennyire el vagyunk mi késve és milyen tévutakon haladunk mi akkor, mikor a mostani nehéz székelyföldi gazdasági összeomlásban is legelső sorban az állam támogatását hívjuk segítségül, ahelyett, hogy emellett egy hatalmas összefogásban, népi, gazdasági és erkölcsi erőnk teljes kifejlesztésével, összes gazdasági és pénzügyi intézményeinkben a magyar faji öncéluság megteremtésével iparkodnánk magunkon segíteni.

Egy új világot, egy új irányt mutattak meg nekem ezek a tanulságok, hogyha összehasonlítom a szászág mai gazdasági és kulturális irányító eszméit és az eredményeket, melyeket ezek az eszmék termeltek ki magukból, a magyarságával, arra a meggyőződésre kell jutnom, hogy az erdélyi magyarság gazdasági és kulturális ujjszervezése csakis ez alapon: nemzeti alapon történhetik meg, és hogy ezt a célunkat elérjük, le kell rombolnunk eddigi gazdasági és pénzügyi mentalitásunkat, hogy ezek fölé a romok fölé építsük fel az új erdélyi magyarság jövőjét.

Nem mondhatjuk, hogy gazdasági és pénzügyi életünkben magyarságunk idáig is nem jött volna arra a belátásra, hogy eddigi mentalitásunk revízióra szorul, mert épen a nagyszebeni értekezleten vetette fel ennek szükségességét egyik résztvevő magyar társunk, mielőtt még a szászok előadásait meghallgattuk volna, amely társunk magyar kulturális és gazdasági reorganizációnk legfontosabb alaptényezőjéül a „gazdasági etika” bevitelét jelölte meg összes intézményeinkbe.

Hogy a gazdasági etika mennyire nincsen

meg nálunk, bizonyítéka ennek azon szomorú tapasztalat, hogy magyar pénzintézeteink — tisztelet a kivételeknek — igen gyakran fiókozatuk kiépítését más magyar Intézetek hulláján viszik keresztül, sokszor elkövetve olyan eseményeket, amelyek nyilvánvalóan beleütköznek nemcsak a közmorálba, hanem még a büntetőtörvénykönyv paragrafusaiába is. Innen van, hogy magyarságunk általában véve bizalmatlan a bankokkal szemben.

Hogy mi a különbség az új szász gazdasági és pénzügyi irányzat és a magyarságé között, mint egyik legegyszerűbb bizonyítékot azt hozom fel, hogy míg mi, magyarok, népünket egy olcsóbb kamatozású kölcsönkibocsátó új pénzintézet alapításával véljük megmenteni, mely új bankok pár hónapon belül kamataikkal rendszerint ott vannak a többi bankokéi mellett, addig az erdélyi szászág ebből a célból az ugynevezett „Volkskleinarbeit” (népi kis munka) megszervezését tartja a legszükségesebbnek, mely egy nemzet minden egyes egyedének munkáját teszi szükségessé.

Hogy miben áll ez a Volkskleinarbeit és hogy ezt hogy vitte keresztül az erdélyi szászág gazdasági és pénzügyi intézményeiben, a jövő fejezetben fogom elmondani.

Zágoni Szabó Lilly képkiállítása.

Művészi eseményről számolhatunk be olvasóinknak, Zágoni Szabó Lilly képkiállításáról. A művész neve Erdélyben rég jól ismert. Sorozatos kiállításairól, melyeket Nagyvárad, Kolozsvár, Marosvásárhely és Erdély több nagyobb városaiban tartott, napilapokban és folyóiratokban olvastunk. Brassóból jövet állott meg nálunk, hogy az élet ezer bajában leszűrült életünkbe egy kis derűt hozzon művészetével.

A kiállítás anyagát a városháza tanácstermében rendezte el a művész, finom asszonyi ízléssel. Csupa derű és hangulat fogad. A terem fő helyén erőteljes, napsütésben megfestett marosmenti leány boldogságtól kicsattanó arca nevet felénk, majd puha, havas erdélyi tájak váltakoznak színpompás virágokkal; s a halk tónusban megoldott pasztell és aquarel képek mint egy-egy finom asszonyi álom, úgy integetnek felénk. Istenáldotta tehetség párosul ezekben a tudással és erős akarattal.

Egymástól távolos témák variált megoldása a művész sokoldalúságára mutat. De mindenik képén érezhető a lélek, és a munka szeretete. Marosmenti „Kapasleány”-a (3) az itthoni ragyogó napot, a boldog falusi munkásleányt örökítette meg, erőteljes ecsetvonásokkal és meleg színekkel. Szinte halljuk nevetését ennek a szép székely leánynak. Most a „Párisi utcaképek”-et (23) állítom mellé kontraszt-nak. Egy lélekből fakadt mindkettő, ugyanaz a kéz festette ezt is, de milyen más meglátással és megérzéssel! Megkapó a modernsége, színeinek szordinós finomsága, s a kis pasztell kép egész hangulata. Ehhez hasonló a „Palermói részlet” is (25). Bámulatos egyszerűséggel és elegáns könnyedséggel oldja meg a legnehezebb témát s a kép egysége dominál mindenek felett. A pátriáját szerető művész féltő gondja reszket a „Téli tájkép”-en (11), mely hűen adja vissza a téli alkonyat hidegségét, kontrasztként nem ható puha és bágyadt barnás színekben. Hogy a perspektívával és a rajzzal tisztában van, a „Nyerges-hegy” (17) igazolja. Itt a hegy a fontos, ez uralja a képet, de simul hozzá rajban és színben az előtér, s a kép egysége semmit sem szenved.

Két erősebb alkotásáról kell együttesen megemlékezni még, a katalógusban 20 és 25 számok alatt szereplő „Izvor völgye” és „Kelemen havasok” című képről, mely ugy téma szempontjából, mint az alkotási idő tekintetében egybeesők s melyek grandiózitása színhatás keresés nélkül az őstermészetesség megtalálásával domborodik ki.

Van egy csendélete a katalógus 28-ik száma alatt, amelynél még kiemelendő ez a természetességre törekvés. E képén az anyagszerűség megoldása is figyelemre méltó.

A mozgást és napsütést legszebben a „Szénagyűjtő asszonyok”-nál (15) örökíti meg.

Az Urania mozgó hirei.

4-5-6-án, szombaton, vasárnap és hétfőn
3 napon át:

Fehér árnyak

szenzációs, hangos filmujdonság. A polineziai szigetek buja, tropikusan dus tájain szövődik a megkapó idill, a benszülött lány: **Raquel Torres** és a fehér férfi: **Monte Blue** közt.

Szerdán bemutatót rendezett a mozi s elmondhatni, hogy ennél sikerültebb propagandával nem is készíthette volna elő a film reklámját. A jelenlevők az elragadtatás felkiáltásait hallatták, a szem alig győzte követni a képről-képre újabb és meglepőbb szépségeket. Az ámulat tetőfokát érte el a gyöngyhalásznak a tengerfenéken polipokkal, meduákkal, óriási kigyókkal vívott harc jeleneténél, no meg a benszülött csodás aktu lányok fürdőzésénél, kik mind megannyi megriasztott sellő menekültek a betolakodó idegen kandi tekintete elől. Az egyes jeleneteket pompásan pointírozta a sikerült zenei szinkron, mely a sötétbőrűek vidám mulatozásainál megkapó polinéziai hangszerszámok eredeti beállításával érték el frappáns hatást.

Az egész együttesen feledhetetlen!

8-9-én, szerdán és csütörtökön

Revü szépe.

Pompás, lüktető tempójú látványos film, Dina Gralla, Werner Futtner főszereplésében. Ez a kedves film egyike azoknak a jól sikerült német produkcióknak, melyek rendezésük, szereplők, meséjük és beállításuk folytán 100%-os sikert arattak.

Jön: **Orgonavirágzás.**

Hangos szuper filmremek.

Szabászáti

és varró tanfolyam

nyílik meg Csikszerezében első-rangu tanerő vezetése mellett, ahol a legrövidebb idő alatt

női ruhaszabást, varrást fehérmű készitést

tökéletesen elsajátíthatják teljes felelősség mellett.

Külön tanfolyam szabók részére.

Jelentkezni és érdeklődni lehet:

Dr. Dénesnél

Csikszerezében, Vigadó mellett.

Üzleti könyvet

jó papíron, tartós

vászon kötésben

csak a

Sándory

könyvkereskedésben kaphat

Egy pianínó zongora

Bogs & Voich gyártmányu modern új elfogadható árért eladó.

Ugyanott egy új csontszinre fényezett

modern hálószoba- berendezés

eladó. Cim megtudható a kiadóban.

Órát és ékszer

javit

szakszerűen és jutányos árban

STEIN

órás és ékszerész Járásbírással szemben.

Üzletáthelyezés!

A nagy érdemű közönség szíves tudomására hozom, hogy

üzletemet áthelyeztem

az új Bartis-féle házba, az alsó gyógyszerár mellé.

Kövér husokkal, friss hentesárúkkal, finom friss virstlivel, zsirnak valóval minden időben szolgálhatok.

Pontos és gyors kiszolgálás!

A n. é. közönség szíves pártfogását kérl

Madaras József,

hentes és mészáros.

2-1

„Laurentzi” szálloda és étterme Gheorgheni.

Van szerencsém a m. tisztelt érdeklődő közönséget értesíteni, hogy a mai nyomott gazdasági helyzet következtében az éttermi árakat mérsékelten leszállítottam.

Október hó 1-étől abonoma egy hónapra reggeli, ebéd, vacsora étlap szerint úgy az étteremben, mint házhöz kihordva:

Reggeli tejeskávé vagy tea citrommal 1 kiflivel	1 óra Lei 300.—
Ebéd 3 fogásos saláta és kenyérrel	1 óra „ 1100.—
Vacsora sült körözve, saláta és kenyérrel	1 óra „ 500.—

Egy óra összesen Lei 1900.—

Tea citrommal Lei 10.—	1 adag méz Lei 6.—
Tea angol rummal „ 12.—	1 drb. hig tojás „ 5.—
Tejes kávé 1 kiflivel v. „ 12.—	1 drb. tükörtőjás „ 6.—
kenyérrel „ 12.—	1 fekete vagy török-
1 adag tea-vaj „ 8.—	kávé „ 10.—

A la cart étkezés étlap szerint mélyen leszállítva.

Étkezés időtartama alatt a közönség szórakoztatására Radió válogatott műsorral rendelkezésre áll.

Teljes tisztelettel:

Laurentzi Viktor.

4-2

Legújabb szépirodalmi könyvek Sándorynál.

„PHÖNIX”

ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

ALAPITTATOTT 1882. évben.

Romániában engedélyezve 1929. január 14-én.

Központi vezérigazgatóság: WIEN.

A társaság működési területe: Ausztria, Belgium, Bulgária, Csehszlovákia, Egyptom, Franciaország, Görögország, Hollandia, Jugoszlávia, Lengyelország, Magyarország, Németország, Olaszország, Palesztina, Románia, Spanyolország, Tunisz, Törökország.

1929. év végével

a biztosítási állomány kétezerkétszázmillió schilling, a díj-bevétel pedig százhuszonötmillió schilling.

Biztonsági alapok háromszázmillió schillinget tettek ki.

Gyermekek-, járadék- és nyugdíjbiztosítás: Legmodernebb kombinációk és méltányos díjtételek az életbiztosítás minden ágában.

„STEAUA ROMÂNIEI” Román Biztosító-Társaság (a Phönix koncernjében)

ALAPITTATOTT 1921. évben.

Alaptőke és saját tartalékok az 1929. év végén 140,761.000 Lei.

Tűz-, üveg- és betörés-, jég-, baleset-, szavatossági-, automobilon-, géptörés-, szállítmány-, élet- és népbiztosítások.

Előnyös díjtételek, modern feltételek.

Díjtalan felvilágosítás.

Csikmegyei felügyelőség: Gheorgheni, Str. Reg. Ferdinand 27.

Telefon 30.

10-5